

הערות על ספר עץ חיים^[1234567]

מחזה דבינה ולמטה, דהיינו החצי בכמות, וא"כ מתח"י החצי התחתון של הבינה שם מתחלת התבונה, וכן הוא לעיל פ"ג³ שם בזה השער, וז"ל, כי התבונה אינה מתחלת מסיום הבינה, רק יוצאת מהחזה של בינה עצמה, כמו רחל וכו' גם התבונה יוצאת מחזה דבינה עצמה. וכעת צ"ע.

שער או"א פ"ג⁴. הנה מתבאר בע"ח שאו"א שהם חו"ב עד החזה דוקא, והירכיים שלהם נמשכים מצד הפנים, כי בא"א באמצע גובהו יש חד פרסה, והוא קרום א' מפסיק בין איברים העליונים שהם הריאה והלב, ובין איברים התחתונים שהם כבד ובני מעיים, והנה זה הפרסה והקרום אינה ביושר, כי כאשר מתחלת מצד הפנים היא מתחלת מתחת החזה ממש, והולכת בשיפוע עד האחור ומגיעת עד כנגד הטיבור. שער או"א פ"ג ע"ש.

היכל או"א פ"ו⁵. ז"ל הרכ בע"ח, והנה אחוריים של חו"ב דמל' דאימא עילאה הם תקמ"ד, וב' אלפים קנ"ו מילוי המילוי ברבוע, ואחוריים של כתר מל' דאימא הם מ"ד, הרי מ"ד ותקמ"ד וב' אלפים קנ"ו, כח"ב דאחוריים דמל' דאימא, יעו"ש. והנה זה הלשון יגעתי ולא מצאתי לו הבנה כלל. ונ"ל פשוט שכך צ"ל, והנה אחוריים של מל' דחו"ב דאימא עילאה הם תקמ"ד, וב' אלפים קנ"ו מילוי המילוי בריבוע, ואחוריים של מל' דכתר דאימא הם מ"ד, הרי מ"ד ותקמ"ד וב' אלפים קנ"ו, אחוריים דמל' דכת"ב דאימא. והכי פירושו שפנים דט"ס א' דכתר דאימא – אהי"ה פשוט, אחוריים – א' אה'

שער הכללים פ"א. וז"ל, ואלו ז' מלכים תחילה מלכו ואח"כ מתו, אע"פ שהחסד כבר נתבטל א', עכ"ז לא הניח האור מלהתפשט בכל ז"ת לראות אולי לא ימות ויכול לסבול מחמת ריחוק, כי כל מה שהיה יותר רחוק אפשר שהיה יכול לסבול יותר, אך להיות שהכלי התחתון הוא יותר קטן מהעליון לכן לא יכול לסובלו וכו', ע"ש. ובפ"ב שם ז"ל, וא"ת למה המאציל העליון לא עשה מתחילה ה' פרצו' אלו, ולא יעשה אותם נקודות שיהיו נשברים, והלא גלוי וידוע לפניו כי בהיותן נקודות לא יוכלו לסבול. תשובה, כי כונת המאציל היתה כדי שיהיה בחירה ורצון ביד האדם באשר יהיה טוב ורע בעולם, מפני ששורש הרע בא ממאנין תבירין, והטוב בא מאור הגדול, ואם לא היה כן לא היה רק טוב בעולם ולא היה שכר ועונש, אך עתה באשר יש בעולם טוב ורע, יש שכר ועונש, שע"י מעשים הטובים ניצוצין שירדו הם מעלין אותם, ועונש לרשעים שהוריד ע"י מעשיו מהאור הגדול אל הקליפה וכו'. והנה שני המאמרים האלו לכאורה מתנגדים זה עם זה. ה' יזכנו להבין למען שמו אמן.

אוצר החכמה

שער אח"פ [פרק ד']². וז"ל, והענין שכבר ידעת שלעולם יש בה פנימית וחיצונית, שהנה ה' זו שירדה מס"ג היא מחזה ולמטה דתבונה עצמה, וכאשר נתפשטה וירדה למטה, הנה חצי עליון דתבונה עצמה, בכמות ולא באיכות, ירדה במקום אשר היתה מתחלת התבונה עצמה, והחצי תחתון של בינה עצמה ירדה במקום אשר היתה מתחלת התבונה שהוא חצי עליון דתבו' וכו'. וקשה, שהרי התבונה היא יוצאת

1 א.ה. הערות אלו של המחבר נכתבו תוך כדי לימוד, ולא נערכו ע"י לדפוס.

2 דף י"ט ע"ג.

3 דף י"ט ע"א.

4 שער י"ד דף ע"א ע"ב.

5 דף ע"ב ע"ג.

אה"י אהי"ה, בחי' אותיות לבד. ומל' דכתר פנים, חשבון הפנים דט"ס הא' שהוא כ"א. והאחוריים הוא חשבון הריבוע הוא מ"ד. והפנים דט"ס דחכמה דאימא הם י' אותיות המילוי כזה אל"ף ה"י יו"ד ה"י, והאחוריים הם ריבוע דאלו הפנים שהם כ"ח אותיות, וכל זה בבחינת אותיות דוקא. והמל' דחכמה דאימא הפנים הם חשבון הפנים הא', והאחוריים חשבון אחוריים הא' תקמ"ד. וכן בינה דאימא הפנים שלה כ"ז אותיות מילוי המילוי כזה: אל"ף למ"ד פ"א וכו', והאחוריים הם ריבוע של זה המילוי, והם ע' אותיות. ופנים דמל' חשבון פנים הא', ואחוריים חשבון אחוריים עולים בגי' ב' אלפים קנ"ו, הרי אחוריים דמל' דכת"ב דאימא הם מ"ד דכתר, תקמ"ד דחכמה, ב' אלפים קנ"ו דבינה, כן נראה משם.

אוצר החכמה

שער רפ"ח ניצוצין פ"ה⁶. ובאוצ"ח שער עיבור ז"א וכו' פ"ג. וז"ל, והנה בהתחבר עמהם אלו ה' גבוראן קדישין נעשים כמס' שכ"ה הנו' בפ' תוריע⁷ תאנא מן בוצינא דקרדינותא נפקי

שכ"ה ניצוצין, כי מתחי' היה ש"ך בלבד, וכאשר נתחברו עמהם ה' אלפי"ן עם הה' דינין שהם בחינת ה' שמות אהי"ה שהם רחמים גמורים יותר מהם, אז נמתקו הש"ך שהם ה"פ דין, ונעשה ה"פ אדנ"י שהם גי' שכ"ה ניצוצין, ואז נק' המל' דינא רפיא וכו', ע"ש. והנה לחסרון הכרתי אפי' באותיות פשוטות מרוע ודוני, האי קרא קשיא, לאו רישיה סיפיה ולא סיפיה רישיה, דמעיקרא קאמר ה' גבוראן קדישין, והדר קאמר רחמים. ועוד אפי' ב"מ נאמר שהוא טעות וצ"ל ה' קדישין אחרנין והכוונה מטיפת אבא, אכתי לא אתי שפיר, דהיכי קאמר באידרא שכ"ה ניצוצין, והא חסדים לאו ניצוצין אינון רק חסדים. ה' יזכנו למען שמו להבין הדבר על בוריו אכ"ר.

עוד שם⁸. והנה ז"פ אדם גי' שט"ו וכו', וגם בנזק' וכו'. אע"ג שז"א הוא ו"ס חג"ת נה"י, מ"מ איתכליל גם הוא ממל', ודו"ק. אבל מ"ש על הנוק' דכלולה מש"ך וכו' דלית ספי' ולא ^{איתכליל} אתכלילת ממל', הלשון אינו מדויק.

6. דף פ"ח ע"ב.

7. דף מ"ח ע"ב.

8. דף פ"ח ע"א.

הערות על ספר אוצרות חיים⁹

דף ד' ע"ב

[דרוש א"ק פ"א]. והנה ב' אלפין וכו', כי מאוחז ימין וכו' א"מ וכו', ומחוטם ימין וכו' א"פ וכו'. צ"ע דהא לעיל (בפי') [דף ד'] ע"א וז"ל, וגם מכאן נמשך האור ויוצא דרך האזניים, ומאוזן ימין וכו' א"מ, ומאוזן שמאלית וכו' מבחי' א"פ. וכן בד"ה ואח"כ באו הטעמים וכו', וגם מכאן נמשכו וכו' דרך ניקבי החוטם ימין מקיף, ושמאל פנימי, וכעת צל"ע.

אוצר החכמה

דף ו' ע"א

[דרוש א"ק פ"א]. והמשך הזמן שהיה עולה הכתר, אז המל' נסתלקה ממנה בחי' יחידה וכו'. אע"ג שנשאר רשימו, מ"מ לא היה האור רבה כ"כ. אך קשה שהרי פשוט שברגע א' היו עולים כולם זא"ז כידוע, וכנראה ג"כ מכאן, וא"כ כשהתחיל הכתר לעלות, התחילה גם המלכות לעלות, וכן כולם זא"ז, וא"כ אין בדין שיחסר ממנה בחינת יחידה כלל, וכעת צל"ע.

[דף כ"ח ע"א]

חלק הג' בתחילת תיקון הנקודים פ"ג. וזו"ן לוקחים ז"ת דמ"ה וז"ת דב"ן, חוץ מן הכתרים שלקחם ע"י. ראה להדיא דהכתרים דהז"ת

דמ"ה לקחם ז"א, וז"ת דב"ן לקחה נוק', וצ"ע שכיון שז"ס אלו אינם כלליים רק ו' ס' פרטיים, יען שלא יצאו עיקריים בז"א כי אם ו"ס פרטיים, ואינו חושב הכא כי אם העיקרים, א"כ ק' למה בנוק' לקחה ז"ת דב"ן כיון שלא יצאה עיקרית ממנה כי אם כתר שהוא למעלה עליון, ודו"ק. אבל בע"ח לא כן הוא, אלא שז"א לקח ז"ת דמ"ה וז"ת דב"ן ונוקבה לקחה מל' דמ"ה וב"ן, וכן מוכרח לפרש כאן. וצ"ע למה .... דזה היה כאן שז"א לקח ב"ן ומ"ה וכן נוק'. וגם קושיא א' אכתי קשה כיון שאינם רק ה"ס עיקריות בין הכלל, ונוקבה לא לקחה מן הספרי' הה' כי אם נקודה י' והוא כתר, ועכשיו אומר מל', וצ"ע.

דף ל"ה ע"ב

שער הג' בעולם (הבירורין) [הברודין]. יובן עם הנז' כולו בהו סתימין, ואינון סתימין במזלא קדישא וכו'. כולו בהו סתימין, שאו"א הם סתימין תוך זו"ן מלובשים בתוכם, ואו"א סתימין במזלא קדישא, אע"ג שאדרבה הם מלבישין לא"א, מ"מ כיון שמזל הח' דדיקנא מכסה אותם, קרי עלייהו סתימין ביה בא"א. וכן הוא בכמה דוכתי, ודו"ק. וכן נראה משער או"א פ"ד בע"ת, עי"ש.

9. ציוני הדפים לספר אוצרות חיים מתייחסים לדפוס ליורנו שנת "הדרת".